

MILAN FRYDECKÝ

Pan Milan Frydecký se narodil 10. dubna roku 1930 v Moravském Krumlově v rodinném domě prarodičů, zde strávil své první čtyři roky života.

Rodina pana Frydeckého poté bydlela na různých místech v Olomouci (dle finančních možností).

Jeho maminka pracovala v Zoře Olomouc a tatínek byl nezaměstnaný, (chodil pro žebračenu) a byl členem DTJ – Dělnické tělovýchovné jednoty.

Pan Frydecký byl nejstarším ze čtyř bratrů. O rok mladší bratr Václav, výborný gymnasta, se stal sochařem, věnoval se plastikám a portrétům (socha Gymnastka – Praha, Vinohrady, park Folimanka v Praze – pískovcové sousoší Medvědí rodinka).

Druhý mladší bratr zahynul za druhé světové války při postupu fronty.

Do Sokola se pan Frydecký dostal jako malý chlapec. Věnoval se atletice, gymnastice a brannému závodu. V osmi letech dostal na starost klíče od sokolovny, kterou poté navštěvoval se svým o rok mladším bratrem Václavem a pár kluky z ulice (v době druhé světové války). V té době navštěvoval Klub českých velocipedistů, soutěžili v krasojízdě. Po trénincích tajně cvičili na nářadí.

Chodil do církevní měšťanské školy. Z té pak přechází na reálné gymnázium (1 rok výuky). Během druhé světové války ale téměř škola nebyla. Rozdali se úkoly, které žáci vypracovali a odevzdali jednou za čas.

Pan Frydecký nastupuje ve svých patnácti letech ke známému svého otce – firma Mikše – do učení, vyřezává z kovu brože a věnuje se rytinám.

Po válce přijat opět na gymnázium, kde mezi jeho nejoblíbenější předměty patří výtvarná výchova a geometrie (rýsování).

Účastnil se jako dorostenec XI. sokolského sletu na Strahově v roce 1948. Podílí se na nácvičce spartakiád až do roku 1985.

Stal se učitelem českého jazyka a tělesné výchovy. Prvně vyučoval na vesnicích a později i ve městě. V roce 1968 nastoupil jako učitel na školu v Lutíně, kde působí téměř 10 let. Na tuto dobu rád vzpomíná. Poté přešel do Nákla.

Po roce 1989 se stává kantorem na ZŠ Helsinská (dříve Vítězného února). Nějaký čas vyučuje na průmyslové škole a poté pozván, aby pracoval ve Školském výboru tělovýchovy v Olomouci. V 61 letech odchází do důchodu.

Po listopadu 1989 se aktivně podílel na obnovení T. J. Sokol. Na Nových Sadech se stal opět náčelníkem, později starostou.

Za svou celoživotní práci ve sportu a tělovýchově získal řadu ocenění. Z rukou Věry Čáslavské přijal vyznamenání za školskou tělovýchovu (Cena fair play, 1993), Čestné uznání hejtmána Olomouckého kraje (1995), v roce 2016 mu byla udělena Zlatá medaile ČOS*. Nominován na Cenu města Olomouce v oblasti Sport. Mimořádnou událostí v jeho tělovýchovném životě byla také účast jako cvičence ve výpravě České obce sokolské do kanadského Toronta v roce 1992 na sokolské cvičení amerických sokolů, na kterou rád vzpomíná.

Rád vzpomíná i na setkání s Emilem Zátopkem (který si zaběhl v padesátých letech v Olomouci na škváře) a na setkání s osobnostmi (Věra Čáslavská, manželé Zátopkovi, Daněk, Skobla – beseda, předání ocenění...).

Významně se zasloužil o ukončení restitučního sporu o sokolovnu

Svůj život zasvětil pohybu a práci s dětmi, ať už jako činovník Sokola či učitel tělesné výchovy. Svými žáky byl velmi oblíbený. Organizoval letní, zimní a příměstské tábory, cyklovýlety apod.

Stále je aktivně spojen s Tělovýchovnou jednotou Sokol v Olomouci na Nových Sadech. S manželkou vede cvičení pro rodiče s dětmi do čtyř let (Základy pohybové výchovy, 1 x týdně).

*

Vypracovaly žákyně ZŠ Milady Petřkové: Aneta Velclová a Julie Vyroubalová

